

รุ่งนภา ตั้งจิตจรเจริญกุล : การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในช่วงเวลาต่างกันจากผู้ประเมินหลายกลุ่ม : ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้วยวิธีวางกรอบข้อมูล (AN EFFICIENCY COMPARISON OF THE FACULTIES OF EDUCATION, RAJABHAT UNIVERSITIES AT DIFFERENT PERIODS FROM MULTI-GROUP EVALUATORS: DATA ENVELOPMENT ANALYSIS RESULTS). อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ.กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย, 290 หน้า. ISBN 974-14-2890-1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบประสิทธิภาพของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้วยการวิเคราะห์วางกรอบข้อมูลประยุกต์แบบสองขั้นตอน และระบุหน่วยและปัจจัยของการขาดประสิทธิภาพ การวิเคราะห์จำแนกตามมิติของช่วงเวลา ก่อนและหลังประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมีติกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยนักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต คณาจารย์ และผู้บริหารคณะ และ 2) เพื่ออธิบายความแปรปรวนของคะแนนประสิทธิภาพที่ได้จากการวิเคราะห์วางกรอบข้อมูลประยุกต์ ด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบบันทึกเอกสารจากนักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต คณาจารย์ และผู้บริหารคณะ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์วางกรอบข้อมูลประยุกต์ด้วยโปรแกรม Frontier Analysis และการวิเคราะห์พหุระดับด้วยโปรแกรม HLM for Windows

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ผลการประมาณค่าคะแนนประสิทธิภาพคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 36 แห่ง มีคะแนนประสิทธิภาพระหว่าง 44.47-100.00% เมื่อเปรียบเทียบคะแนนประสิทธิภาพระหว่างช่วงเวลา พบว่าคะแนนประสิทธิภาพช่วงหลังประกาศพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 สูงกว่าคะแนนประสิทธิภาพช่วงก่อนประกาศพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 3.34-14.12% เมื่อเปรียบเทียบคะแนนประสิทธิภาพระหว่างกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่าคะแนนประสิทธิภาพของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีประสิทธิภาพ ในช่วงก่อนและหลังประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เท่ากับ 18 และ 22 แห่ง ตามการประเมินประสิทธิภาพระยะสั้นจากกลุ่มคณาจารย์ ทั้งนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำแนกได้ 5 กลุ่ม ที่ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการปรับลดปัจจัยป้อนปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา จำนวนครั้งในการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอก จำนวนเงินสนับสนุนด้านวิจัยต่ออาจารย์ทั้งหมด ร้อยละเงินเดือนของบุคลากรต้องบดบังดำเนินการ และจำนวนครั้งที่ได้รับการอบรม โดยแต่ละแห่งต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการปรับลดปัจจัยป้อน 2-3 ปัจจัย (13.63 - 56.86%) หรือเพิ่มผลผลิตปริมาณงานวิจัย มูลค่าเพิ่ม และGPA เฉลี่ย โดยแต่ละแห่งต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการปรับเพิ่มผลผลิต 1 - 2 ปัจจัย (25.63 - 65.23%)

3. ผลการวิเคราะห์พหุระดับ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพระยะสั้น คือขนาดสถานศึกษา และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ขณะที่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพระยะยาว คือจำนวนโปรแกรมของสถานศึกษา และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

###4684634427 : MAJOR EDUCATION RESEARCH METHODOLOGY

KEY WORD DEA/ EFFICIENCY/ FACULTIES OF EDUCATION/ MULTI-GROUP EVALUATORS

RUNGNAPA TANGCHITCHAROENKHUL: AN EFFICIENCY COMPARISON OF THE FACULTIES OF EDUCATION, RAJABHAT UNIVERSITIES AT DIFFERENT PERIODS FROM MULTI-GROUP EVALUATORS: DATA ENVELOPMENT ANALYSIS RESULTS. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. SIRICHAJ KANJANAWASEE, Ph.D. THESIS CO-ADVISOR : PROF. NONGLAK WIRATCHAI, Ph.D. 290 pp. ISBN 974-14-2890-1

The Purposes of this research were to 1) to analyze and compare the efficiency of the Faculty of Education, Rajabhat University using two-stage process MDEA and to identify units and their factors of inefficiency. The analysis was classified by period dimension; before and after the promulgation of the National Education Act in 1999 and types of informants composed of students, alumni, employers, faculty staff members and administrators and 2) to explain the variation in efficiency scores measuring by MDEA, using multi-level analysis. Data were collected by questionnaires and data recording from students, alumni, employers, faculty staff members and administrators. They were analyses using descriptive statistics, modified data envelopment analysis using Frontier Analysis and multi-level by using HLM for Windows.

The significant research finding were as follows :

1. The estimated efficiency score of 36 Faculty of Education, Rajabhat University ranged from 44.47 to 100.00%. Comparing the efficiency score between the period (before/after the promulgation of the National Education Act in 1999) indicated that the efficiency score measuring after the promulgation the National Education Act in 1999 were higher than before promulgation the National Education Act in 1999 by 3.34-14.12%. Comparing efficiency score across in informants groups, there were no significant different across 5 groups of informants.

2. The numbers of efficient faculties before and after the promulgation of the National Education Act in 1999 were 18 and 22 based on the short-run MDEA measuring from faculty staff members. Of those inefficient faculties, there were 5 groups of faculties with require an improvement by reducing inputs; facilities, education fee, ratio of instructors and students, numbers of outside thesis committee, research supporting fund per staff, ratio of staff salary per operating statement and numbers of training, 2-3 inputs by either reducing (13.63 – 56.86%) or increasing outputs; numbers of research, value added of students and average GPA, 1-2 outputs by either increasing (25.63 – 65.23%).

3. The result of multi-level analysis indicated that factors explaining the short-run efficiency scores were university size and administrator leadership, whereas those that could significantly explained the long-run efficiency scores were university programs and administrator leadership.